

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/403/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214210324
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1214210324.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ U. M.D., O.. XX. XX. XXXX, V. V. H.. Č.. XX, V., 2/ L.O. M., O.. XX. XX. XXXX, V. V. H.. Č.. XX, V., obaja zastúpení advokátkou: Mgr. Alica Mendlová, Riečna ul. č. 2, Bratislava, proti odporcovi: Renovujeme interiér s.r.o., Reca 290, IČO: 47 455 063, zastúpený: Právne centrum s. r. o., IČO: 36 698 873, Mýtna ul. č. 42, Bratislava, o zaplatenie istiny 3. 032, 43 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15. mája 2015, č. k. 21C/80/2014 - 181, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne 3. 032, 43 eur s 8, 25 % - ným úrokom z omeškania ročne od 03.03.2014 do zaplatenia, náhradu trov konania 181, 50 eur a trov právneho zastúpenia 1. 138, 77 eur, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a konanie o protinávrhu odporcu zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 631, § 633 ods. 1, § 642 ods. 2, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, 3, § 443 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že mal v konaní vykonaným dokazovaním preukázanú príčinnú súvislosť medzi konaním odporcu a vznikom škody, ktorá vznikla navrhovateľom, nakoľko v dôsledku toho, že dielo malo zásadné vady a neboli dodržané normy STN, bola navrhovateľom spôsobená škoda, ktorú odporca neuhradil. Uviedol, že výška spôsobenej škody spočíva v prijatých zálohách za platby na práce, ktoré odporca nevykonal v určenej kvalite (prijaté zálohy vo výške 1.700 eur), v navrhovateľmi zaplatenej sume za znalecký posudok (vo výške 350 eur) a v cene zakúpeného nového materiálu, ktorý bol odporcom pri realizovaní diela zničený vo výške 982, 43 eur s tým, že celková výška škoda predstavuje sumu 3. 032, 43 eur. Poukázal na skutočnosť, že mal v konaní preukázané uzavretie zmluvy o dielo medzi účastníkmi konania, v ktorej sa odporca zaviazal, že dielo zhotoví v lehote od 22.02.2014 do 02.03.2014 s tým, že navrhovateľka 1/ odporcovi uhradila zálohu na cenu diela vo výške 200 eur a následne vo výške 1. 500 eur, keď odporca vykonal iba čiastočné práce, pričom aj tie podľa znaleckého posudku vykazovali také vady, že sa prerábka nedala dokončiť a napriek tomu, že navrhovatelia priebežne reklamovali práce, odporca vady neodstránil, čím boli navrhovatelia nútení osloviť inú spoločnosť na odstránenie väd a vykonanie prerábky. Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že zo znaleckého posudku č. XX/XXXX, K. C.. L. M., znalca z odboru stavebníctva zistil, že zhotoviteľ nevyhotovil obklady podľa požiadavky na škárezy definované v architektonickom návrhu s ohľadom na kvalitu škár predpísanú technickými normami s tým, že pri hodnotení rovinnosti plôch bolo zistené, že tieto nevyhovujú technickým normám, plastová kúpeľňová vaňa nie je podmurovaná, čím bola ohrozená jej tvarová stálosť a bezpečnosť kúpajúceho sa, záchodová misa bola osadená nevyhovujúco s možnosťou pri následnej havárii ohrozenia zdravia používateľa, čo si vyžiadalo novú inštaláciu záchodovej misy, rozvody na odvod splaškovej vody boli vyhotovené v protispáde, čo si vyžiadalo rozobratie a prespádovanie kanalizačných rozvodov s dopadmi aj na ostatné rozvody inštalované v kúpeľni s tým, že zhotoviteľ rekonštrukcie umiestnil a neprístupne zabetónoval

vedenie vnútorného plynovodu medzi zvislým domovým rozvodom a nevykonanú riadne omietkársku prácu na rekonštrukčných stenách chodby a izby. Rozhodnutie o priznaní príslušenstva k žalovanej istine odôvodnil právne ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a vecne omeškaním odporcu od 03. 03. 2014. Zastavenie konania o protinávru odporcu odôvodnil právne ust. § 96 O. s. p. a vecne jeho späťvzatím odporcom. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vecne úspechom navrhovateľov v konaní, ktorým priznal plnú náhradu trov, ktoré vznikli na ich právnom zastúpení v sume 1. 138, 77 eur a trov, ktoré im vznikli zaplatením súdneho poplatku v sume 181, 50 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonanú navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a napokon z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrh navrhovateľov zamietnuť. Odporca si zároveň uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v odvolacom konaní. Uviedol, že navrhovatelia si voči nemu uplatnili nárok zo zodpovednosti za vady a žiadali, aby ako zhotoviteľ diela, opravil vadné dielo a napadnutým rozsudkom mu bola uložená povinnosť zaplatiť istinu 1. 700 eur, t. j. sumu, ktorú prijal ako zálohové platby za práce nevykonané v určitej kvalite, napriek tomu, že súd prvého stupňa žiadnym spôsobom neskúmal a nezhodnotil rozsah, kvalitu a hodnotu prác, ktoré realizoval riadne a včas s tým, že nakoľko táto časť prác realizovaná bola, navrhovatelia nemôžu požadovať náhradu celej sumy, ktorú mu zálohovými platbami zaplatili. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa vôbec nezaoberal a v napadnutom rozsudku nezohľadnil cenu prác, ktoré zrealizoval s tým, že na strane navrhovateľov dôjde k bezdôvodnému obohateniu na jeho úkor v prípade, ak mu bude uložená povinnosť sumu 1. 700 eur navrhovateľom zaplatiť. Namietol povinnosť uloženie prvostupňovým rozsudkom zaplatiť navrhovateľom sumu 350 eur za znalecký posudok, vypracovaný C.. L. M., znalcom v odbore stavebníctvo, č. XX/XXXX z dôvodu, že navrhovatelia mu neumožnili vstup do predmetného bytu, aby mohol odstrániť reklamované vady, čím si nemohol splniť svoju zákonnú povinnosť odstrániť reklamované vady riadne a včas. Uviedol, že v prípade, ak by mu navrhovatelia vstup do bytu umožnili, nevznikli by im náklady potrebné na vypracovanie znaleckého posudku a nakoľko navrhovatelia svojim konaním znemožnili vady odstrániť žiadali, aby súd zamietol ich návrh v časti o zaplatenie istiny 350 eur. Odporca namietol aj rozsudok súdu prvého stupňa v časti uloženej povinnosti zaplatiť navrhovateľom sumu 982, 43 eur za zakúpenie nového materiálu, ktorý mal údajne pri realizovaní diela zničiť, nakoľko súd prvého stupňa neskúmal a žiadnym spôsobom nezhodnotil účelne vynaložené náklady a práce potrebné na vyhotovenie diela. Uviedol, že navrhovatelia ako objednávateľia majú nárok na primeranú zľavu z ceny diela a sú oprávnení od neho požadovať len zľavu z odmeny, a to v pomere, v akom sa znížila všeobecná hodnota vadného diela oproti cene bezvadného diela. Namietol, že nemohol odstrániť reklamované vady a dielo riadne vykonať z dôvodov na strane navrhovateľov, ktorí mu zabránili v prístupe na miesto, kde sa vady mali odstrániť, z dôvodu ktorého sú povinní zaplatiť mu dohodnutú cenu a poukázal na jeho snahu dohodnúť sa s navrhovateľmi mimosúdne, ktorí napriek tomu zverejšovali na internetových stránkach negatívne hodnotenia, ktoré výrazným spôsobom ovplyvnili jeho dobré meno a povesť v jeho budúcich obchodných stykoch. Odporca vo svojom odvolaní ďalej namietol výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o trovách konania, keď navrhovateľke 1/ bola priznaná náhrada trov za 6 úkonov právnej služby vo výške 100 %, t. j. jeden úkon právnej služby v sume 121, 17 eur a navrhovateľovi 2/ náhrada za šesť úkonov právnej služby vo výške 50 %, nakoľko obom navrhovateľom mala byť priznaná odmena len vo výške 50 %. Namietol, že navrhovatelia sa v písomnom vyjadrení zo dňa 08. 01. 2015 nevyjadrujú k veci samej, keďže obsahom tohto vyjadrenia je iba chronologické označenie doložených príloh bez akéhokoľvek vyjadrenia k veci samej, z dôvodu ktorého je tento úkon neúčelný a neefektívny.

Navrhovatelia 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedli, že navrhujú napadnutý rozsudok potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti a zároveň žiadali priznať náhradu prvostupňového aj odvolacieho konania. Uviedli, že v konaní svoje tvrdenia doložili dostatočným množstvom listinných dôkazov, výpoveďou znalca s tým, že odporca mal dostatok priestoru na vyjadrovanie sa, predloženie dôkazov a svoju procesnú obranu, bol súdom prvého stupňa poučený o možnosti dať sa právne zastúpiť, pričom bol opakovane vyzývaný na produkovanie dôkazov, ktoré však nenavrhol. Uviedli, že im nie je

zrejmy dôvod, pre ktorý odporca napadol odvolaním výrok o trovách konania, nakoľko v konaní boli plne úspešní a preto majú na náhradu trov konania, ktoré si riadne a včas na súde uplatnili, nárok.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nie je vecne správny, keď súd prvého stupňa neposúdil vec správne po právnej stránke, nezistil dostatočne skutkový stav veci a napokon z dôvodu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný.

Z obsahu návrhu navrhovateľov 1/ a 2/ vyplýva, že svoj nárok na zaplatenie istiny 3. 032, 43 eur s príslušenstvom si uplatnili titulom náhrady škody, ktorá im vznikla tým, že odporca, s ktorým uzavreli zmluvu o dielo, vyhotovil dielo so zásadnými vadami, keď nedodrжал normy STN, pričom škoda, ktorá im mala vzniknúť spočíva v prijatých zálohových platbách odporcom za práce, ktoré nevykonal v určenej kvalite v sume 1. 700 eur, v cene za zaplatený znalecký posudok vo výške 350 eur a v cene zakúpeného nového materiálu, ktorý bol odporcom zničený pri realizovaní diela v sume 982, 43 eur.

Odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým uviesť, že súd prvého stupňa síce nie je právnou kvalifikáciou nároku, ktorý si v konaní účastník uplatnil viazaný, avšak jeho povinnosťou je vždy uviesť, ktorú konkrétnu právnú normu na zistený skutkový stav aplikoval a uviesť skutkové zistenia, z ktorých vyvodil právne závery.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa nárok uplatnený navrhovateľmi právne posúdil výlučne ako nárok náhrady škody a to napriek tomu, že jeho povinnosťou bolo rozlišovať medzi právom zo zodpovednosti za vady od práv zo zodpovednosti za škodu, keď svoje rozhodnutie odôvodnil na jednej strane tým, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy o dielo odkazom na ust. § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka, v ktorej sa odporca zaviazal zhotoviť dielo v lehote od 22. 02. 2014 do 02. 03. 2014 s tým, že navrhovateľka 1/ odporcovi uhradila zálohu za cenu diela v sume 200 eur a 1. 500 eur a nakoľko odporca vykonal iba čiastočné práce, ktoré podľa znaleckého posudku vykazovali také vady, že sa prerábka nedala dokončiť a navrhovatelia priebežne práce reklamovali, avšak odporca vady neodstránil, boli navrhovatelia nútení osloviť inú spoločnosť na odstránenie väd a vykonanie prerábky, a následne právne posúdil vec podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich náhradu škody, keď dospel k záveru, že v konaní bola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním odporcu a škodou, ktorá vznikla navrhovateľovi (navrhovateľom 1/ a 2/, pozn. odvolacieho súdu).

Podľa § 510 Občianskeho zákonníka, uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla.

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že je potrebné rozlíšiť práva zo zodpovednosti za vady od práv zo zodpovednosti za škodu, nakoľko oba tieto záväzkové právne inštitúty majú iný účel, sú založené na rozdielnych zásadách a predpokladoch vzniku zodpovednosti za vady (§ 499 Občianskeho zákonníka) a zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka), keď nárokov, ktoré vyplývajú zo záväzkov zo zodpovednosti za vady, sa nemožno domáhať z titulu náhrady škody.

Odvolací súd považuje za nutné uviesť, že pokiaľ ide o vzťah zodpovednosti právnickej osoby za škodu a zodpovednosti za vadné poskytnutie plnenia zo zmluvy, platí, že cestou zodpovednosti za škodu nie je možné dosiahnuť odčinenie majetkovej ujmy spočívajúcej v samotnej vadnosti plnenia, ktorá môže byť priznaná vždy iba v rámci zodpovednosti za vady, pričom pri rozlíšení medzi tým, kedy má majetková ujma povahu vady plnenia a kedy povahu škody, je potrebné vyvodiť, že zatiaľ čo o vadu ide tam, kde ujma spočíva vo vadnom plnení (vo vadnosti poskytnutého plnenia), a ujma, ktorá vznikla ako následok tohto vadného plnenia, je škodou (napr. R 12/1989).

Základným predpokladom pre vznik všeobecnej zodpovednosti subjektov občianskoprávných vzťahov podľa § 420 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti so zavinením vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. Pri aplikácii príslušného zákonného ustanovenia z hľadiska úspešnosti žaloby na súde sa predpokladá, že protiprávnosť a príčinnú súvislosť so vznikom škody musí byť preukázaná poškodením a keďže súdne konanie je konanie dôkazné, uplatnené právo

treba preukázať bezpečne nad akúkoľvek pochybnosť, keď v tomto smere dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa a nemožno vychádzať len z predpokladov.

Zodpovednosť za vady je daná za nedostatky vlastného plnenia zhotoviteľa a vedie k tomu, aby dojednané plnenie bolo odovzdané bez väd, zodpovednosť za škodu je daná za inú ujmu, ako je vykonanie samotného diela s tým, že o vadu ide vtedy, keď ujma spočíva nie vo vadnosti samotného predmetu opravy, ale v znehodnotení opravovanej veci v dôsledku vadného plnenia je škodou, ktorá vznikla z vady a je odškodniteľná v rámci náhrady škody. Nárok na náhradu nákladov potrebných na odstránenie vady vykonanej opravy, je nárokom zo zodpovednosti za vady vykonanej opravy.

V posudzovanej však prvostupňový súd danú právnu vec v zmysle uvedeného výkladu nielen právne neposúdil, keď síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval a zároveň dospel k nesprávnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj nesprávne právne závery a preto je zároveň nepreskúmateľný, nakoľko v ňom absentuje posúdenie a náležité zhodnotenie zisteného skutkového stavu veci, podľa zákonných ustanovení, ktoré súd použil.

Súd prvého stupňa totiž nárok uplatnený navrhovateľmi v konaní právne posúdil výlučne ako nárok na náhradu škody, napriek tomu, že pozostáva zo sumy 982, 43 eur, ktorú si navrhovatelia 1/ a 2/ uplatnili za kúpu nového materiálu, t. j. nákladov vynaložených na odstránenie samotných väd iným subjektom, ktorý je nesporne nárokom zo zodpovednosti za vady, nárok na zaplatenie sumy 1. 700 eur, ktorú navrhovatelia poskytli odporcovi ako zálohu na zhotovenie diela, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, akého protiprávneho konania sa odporca dopustil prijatím zálohy v dohodnutej výške, nakoľko v konaní nebolo sporným, že cieľom objednávateľov bolo zrekonštruovanie príslušenstva, t. j. osadenie nových zariaďovacích predmetom spojených s výmenou inštalácii, rozvodov vody, splaškov, plynu a elektriny, vyrovnanie a úprava povrchov a zhotovenie nových obkladov stien a nových dlažieb a zároveň nebolo sporným, že odporca uvedené práce vykonal, avšak vadne.

Povinnosťou súdu prvého stupňa preto bolo predovšetkým právne posúdiť, či si navrhovatelia uplatnili nárok na reparáciu škody vzniknutej z vadnej veci, alebo nárok na nápravu samotného vadného plnenia.

Odvolačný súd považuje za potrebné zároveň uviesť, že skutočnosť, že dielo vykazovalo vady, ktoré bol odporca povinný zo zákona odstrániť, nebránila navrhovateľom 1/ a 2/ domáhať sa uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady diela samostatnou žalobou podľa § 645 ods. 1 Občianskeho zákonníka, avšak z obsahu spisu nie je možné zistiť, či a kedy navrhovatelia od zmluvy odstúpili (so všetkými dôsledkami o vydaní bezdôvodného obohatenia), alebo mali právo domáhať sa ochrany na súde a dožadovať sa odstránenia vytknutých väd.

Bolo potrebné sa stotožniť aj s námietkami odporcu v podanom odvolaní, že súd prvého stupňa rozhodol vecne nesprávne aj o trovách konania, ktoré navrhovateľom vznikli na ich právnom zastúpení, keďže bolo jeho povinnosťou podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, účinnom od 01. 06. 2010, základnú sadzbu tarifnej odmeny znížiť o 50 %, nakoľko navrhovateľov 1/ a 2/ v konaní zastupoval jeden advokát a išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb a zároveň sa odvolací súd stotožnil aj s argumentáciou odporcu, že súd prvého stupňa neskúmal účelnosť úkonu právnej služby, za ktorý navrhovateľom priznal náhradu trov právneho zastúpenia, a to za podanie zo dňa 08. 01. 2015, ktorým iba sumarizovali už v spise založené listinné dôkazy.

Nepreskúmateľným je i výrok, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o príslušenstve (úroku z omeškania k priznanej istine), keďže z odôvodnenia tohto výroku nie je možné zistiť dôvod, pre ktorý sa mal odporca dostať do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu práve odo dňa 03. 03. 2014.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie o protinávrhu odporcu zastavené, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. a zároveň z dôvodov, že konanie bolo postihnuté inými vadami, ktoré mali na následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.) a vec mu vrátil na ďalšie

konanie podľa § 221 ods. 2 O. s. p., v ktorom bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť v súlade s právnym záverom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

V novom rozhodnutí bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť o trovách celého konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.) a svoje rozhodnutie aj v tomto smere zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.